

Měřínský, Zdeněk

Irena Brzobohatá 17.XI.1956-27.II.2003

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. M, Řada archeologická. 2003-2004, vol. 52-53, iss. M8-9, pp. [5]-6

ISBN 80-210-3665-6

ISSN 1211-6327

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/113668>

Access Date: 19. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

IRENA BRZOBOHATÁ 17. XI. 1956 – 27. II. 2003

V běhu času je lidský život krátký, v čínorodé práci uplyne rychle, a o to smutnější je, odejde-li někdo z tohoto světa tak náhle a mlád jako naše kolegyně a kamarádka Irena. Odejde-li do nenávratna uprostřed svých plánů a tužeb, od svých dětí, které jako vdova od svých 29 let sama vychovávala i od svých blízkých a přátel.

Celý svůj život a tužby spojila Irena Brzobohatá s uměním a uměleckou tvorbou. Absolvovala Školský ústav umělecké výroby v Praze, učila se kresbě u akademické malířky Jarmily Totuškové a u akademického malíře Petra Skácela, bratra velkého moravského básníka, a také pracovala s řezbáři bratry Kotrbovými. Nakonec ji ze všeho nejvíce zaujala keramika, ač neopomíjela ani další oblasti umělecké tvorby, často se značnou dávkou fantazie a nadsázky.

Své první zaměstnání našla na tehdejším Krajském středisku památkové péče a ochrany přírody v Brně, kde působila v krásném prostředí státních zámků Ly-

sice a Vranov nad Dyjí. Pak nastoupila jako laborantka a restaurátorka keramiky na Archeologický ústav tehdejší Československé akademie věd v Brně. Zde se naše cesty setkaly poprvé, aby se opět rozešly a znovu spojily při společné práci na Ústavu archeologie a muzeologie FF MU v Brně.

Rovněž zde působila v keramické laboratoři a podílela se nejen na zpracovávání nálezů z řady našich archeologických výzkumů a na terénním školním archeologickém výzkumu v Těšeticích-Kyjovicích, ale i na výuce nových adeptů archeologie, jimž v laboratorním praktiku předávala své zkušenosti o restaurování keramiky a učila je jak z drobných střípků trpělivě znovu sestavit keramický předmět, ale také jak vyrábět různé repliky z pálené hlíny, odlitky a kopie. Její laboratoř v suterénu fakulty však také byla jakousi oázou klidu a příjemné atmosféry i s malou galerií různých artefaktů, které zde s originálními nápady i smyslem pro humor shromažďovala a instalovala.

Setkávali jsme se s Irenou poměrně často. Vždy klidná a v dobré náladě přenášející tuto atmosféru i na ostatní, vždy ochotná ke spolupráci. Zpráva o jejím náhlém těžkém onemocnění nás všechny doslova šokovala, ale přesto jsme až do posledních chvil věřili, že nemoc překoná a vrátí se mezi nás. O to smutnější bylo to čtvrté ráno 27. února, kdy jsme se dozvěděli, že tomu tak již nebude.

Zdeněk Měřinský